

\$1000 Reward

WILL BE PAID FOR THE CAPTURE OF DONNIE McDOUGALL

DEAD OR ALIVE

Age, 25 years (1867)

Height, 5 ft 5 in

Build, Small

Occupation,

Farmer

Drifter

Criminal occupation,

Bank robber

Highwayman

Rapist

Murderer

DONNIE McDOUGALL

Wanted for robbery, First National Bank, FALL PINES, TEXAS, September 19, 1867

Donnie var 12 år, og han skulle dø. Han rystede under tæpperne i sengen, og hans hud føltes klam og varm. Uden for hytten kunne han høre vinden hyle, og når han var vågen, lyttede han efter hestehove uden nogen egentlig forventning om at høre nogen. Jake, hans ældste storebror, var reddet efter medicin, men de havde ingen penge, og det var alligevel for sent. Det kunne Donnie mærke. Han skulle snart dø. Han kunne ikke rigtigt fokusere med sine øjne, og hyttens konturer flød sammen til en ukendelig masse. Han havde svært ved at trække vejret, og mens han lå og vendte og drejede sig i sengen, fik han fat i en hård genstand med den ene hånd. Det var en figur af træ, som Dave, hans næstældste bror, havde snittet til ham. Den forestillede en kvinde, og hun talte til Donnie. "Du skal ikke dø endnu", smilede hun. "Du har jo ikke mødt mig endnu. Jeg venter på dig derude. Kun på dig. Og når du finder mig, så bliver alting godt. Jeg elsker dig nemlig". Donnie kunne fornemme hendes silkebløde hænder mod sin hud. Han kunne næsten se hende. Hun var smuk. "Jeg elsker også dig", hviskede han.

Donnie vidste ikke, hvad hendes navn var, men han vidste hun ventede på ham derude et sted. Hun var hans livs store kærlighed, og han havde aldrig opgivet at finde hende. Donnie overlevede sygdommen den vinter. Jake var kommet med medicin. Han fortalte ikke, at han havde myrdet for at skaffe det, ikke til at starte med. Det reddede Donnies liv. Men det var kvinden, der havde holdt ham i live til Jakes ankomst. Hun var hans engel. Og han vidste, at han ville finde hende en dag.

Donnies mor var død for længe siden, og de tre brødre havde lagt deres far i graven et års tid før. Faren havde altid lært dem, at de kunne gøre, hvad de ville herude vestpå, og at de kun havde hinanden at stole på. Familie passer på hinanden. Og de holder sammen. Da foråret kom, og Donnie var helt rask, red de alle tre sydpå. I starten gik de til hånde på forskellige gårde, men der gik ikke lang tid før Jake foreslog, at de overfaldt en øde gård og plyndrede den. De gik fra gårde til diligencer og videre til toge og banker. Tre brødre der red over prærien med vinden i ryggen. Det føltes naturligt for Donnie, og han havde ingen problemer med at trykke på aftrækkeren, når situationen krævede det. I sin rygsæk havde Donnie træfiguren, og han har sovet med den lige siden. Den gør ham tryk.

Donnie troede første gang han mødte kærligheden et par år efter. De var ved at plyndre en øde gård i Nevada, da Donnie fik øjenkontakt med landmandens ældste datter. Hun var smuk, og hun smilede hemmelighedsfuldt til ham. Da Jake og Dave havde travlt med at bagbinde resten af familien, trak hun Donnie i ærmet og hviskede i hans øre. "Jeg har ventet på dig". Hun så ham dybt i øjnene, og Donnie tog hende med ind i sovekammeret, smed hende på sengen og trak kjolen op. Det var første gang, han lå med en kvinde, og først halvvejs inde i akten, lagde han mærke til at hun skreg. "Elsk mig", hviskede han, men hun skreg bare endnu højere. Hun var ikke den pige han søgte alligevel, det kunne han se nu. Hun var falsk og fuld af løgne. Han bandede højlydt, men

fortsatte alligevel med at kneppe hende. Han mærkede vreden og frustrationen boble op i sig, og hans hænder sluttede sig om hendes hals. Donnie har taget fejl mange gange siden da. Han slog dem næsten altid ihjel bagefter. Det var det bedste. Så var det ovre, afsluttet, og han kunne komme videre. Han kunne glemme dem, og han kunne begynde at drømme om sin elskede igen.

McDougalldrengene var i lang tid, tre frie brødre, der gik deres egne veje, og tog hvad de ville. Men sådan skulle det ikke blive ved. Dave fandt en pige i Alabama, og ville slå sig ned der. Jake ville af sted igen, og efter et langt skænderi red han videre alene. Donnie blev lidt hos Dave, indtil han også red sin egen vej. Efter et stykke tid mødte han Annabelle. Hun gjorde noget ved ham. Fik ham til at ligge sprutten på hylden og stoppe med at bruge bandeord. Hun fik ham til at glemme alt om hans fortid, og alle de andre kvinder, han havde haft. Han troede faktisk, han elskede hende. Og at hun elskede ham. For en tid fik Donnie fred.

"Hjælper du ikke med at hænge tøjet op?", spurgte Annabelle og gav Donnie et puf i siden. Han nikkede og fulgte med hende ud til tørresnoren. Hendes lyse hår flagrede i vinden, og hun smilede til ham, da hun stillede kurven med vasketøj. Donnie kyssede hende, og vendte så ryggen til hende, så han havde udsyn til deres lille hytte. Det var forkert det her. Inderst inde vidste han godt, at det var forkert. De havde lavet et hjem sammen. En familie. Donnie kunne høre sin nyfødte datter kalde på sin mor inde fra hytten, men det var forkert. Det var ikke sådan det skulle være. Da han vendte sig om mod hende igen var hans ansigt udtryksløst. Hun var ikke den rigtige, ikke den havde søgt efter gennem alle de år. Hun havde holdt ham for nar og fået ham til at glemme. En sidste gang. En sidste gang ville han mærke hendes forkerte krop og lytte til hendes falske ord, så han aldrig ville glemme dem og blive narret igen. Annabelle tabte en nyvasket underkjole ned i mudderet, da Donnie greb fat i hende og tvang hende ned. Bagefter rystede Donnie over hele kroppen. Han græd. Men det var godt, det han havde gjort. Han ville jo bare elskes, var det så forkert? Donnie vidste ikke, hvad han skulle gøre med barnet. Han kunne ikke få sig selv til at gøre det af med det også. Det var jo familie. Man kunne ikke slå børn ihjel. Han sad og græd over vuggen, mens hans datter kaldte på sin mor.

Hjælpen var kommet fra en uventet kant. En lurvet fremmed ved navn Earl Crenshaw var dukket op. Hans intention havde været at plyndre hytten, men da han så liget ved tørresnoren vidste han, at andre var kommet ham i forkøbet. Donnie kunne godt lide Earl fra starten af. Der var noget simpelt og ærligt over ham. Earl havde også hjulpet ham med pigen. Han havde taget ham med til en lille landsby udenfor Sacramento, hvor han havde efterladt spædbarnet hos en gammel, blind kvinde uden et ord. To gange siden var Donnie taget tilbage til den lille landsby. Han henvendte sig aldrig til den gamle dame,

men holdt øje med sin datter fra skyggerne. Af og til fik Donnie ondt i maven, når han tænker på Annabelle og deres datter.

Donnie og Earl slog pjalterne sammen, og dusøren på dem voksede støt og roligt. På et tidspunkt blev de hyret med 'Smallpox Nellie' af en rig kvægbaron i Arkansas til at skaffe den lokale sherif af vejen sammen. Nellie var et bjerg af en kvinde og et dumt svin, men Earl kunne lide hende, så hun fulgte med dem. Kort derefter krydsede Donnies vej igen med Jakes, og sammen med Jakes makker fra borgerkrigen, 'Black Tom', udgjorde de fem det, der skulle blive kendt som MacDougallbanden. Under deres genforening, trak Jake Donnie til side og fortalte, at de kun var to brødre nu. Han og Tom havde skjult sig på Daves gård efter et togrøveri. Den lokale sherif havde sporet dem dertil og havde myrdet Dave og hans familie. Jake havde været ude og ride, og var kun kommet tilbage tidsnok til at tage hævn, og Donnie kan mærke, at det piner ham.

Bankrøveriet i Fall Pines gik glat. Et halvt dusin mænd, måtte lade livet, men den slags sker. I den forladte mineby Salvation skal banden nu holde lav profil de næste par dage, indtil deres forfølgere har opgivet eftersøgningen, og de i skjul kan krydse Rio Grande. Udbyttet var stort, men Donnie ser ingen grund til at skulle dele guldet med alle de andre. Når først de er ovre floden, kunne det godt være tiltrængt at skaffe et par af de andre af vejen. Med sig har de fem gidsler fra banken, og Jake har givet ordre til, at de skal være i live, så længe de er i 'Salvation'. Døde gidsler er nemlig intet værd.

MacDougallbanden

Jake McDougall: Donnie ser ubetinget op til sin storebror, der altid har passet på ham og raget kastanjerne ud af ilden, når Donnie har lavet noget lort. Brødre passer på brødre. Donnie ville nogle gange ønske, at han var mere lige som Jake.

'Black Tom' Cullen: Et forpulet niggersvin, der er lidt for glad for blod for Donnies smag. Han deserterede fra borgerkrigen sammen med Jake, og opfatter sig selv som Jakes højre hånd. Donnie kan mærke misundelsen gnave, og han har svoret, at det skal blive løgn. Jake er hans bror, og ingen skal stå imellem dem. 'Black Tom' hader sit tilnavn lige så meget som sit ophav. Han er en bastardsøn af en nigger og en indianer, og det er lige præcis de knapper man skal trykke på, hvis man vil gøre livet surt for 'Black Tom'. Det vil Donnie gerne.

Earl Crenshaw: Earl er en forbandet effektiv røver, og Donnie er helt kommet til at stole på ham som den eneste i verden udover Jake. Da Earl hjalp med at få afsat Donnies pige,

skabte det et særligt bånd imellem dem, og Donnie føler han står i gæld til ham. Earl er ikke særlig god til at have med andre folk at gøre, og det skaber ofte spændinger i banden.

'Smallpox Nellie' Logan: 'Smallpox' er ikke rigtig i hovedet, og Donnie holder hende kun ud på grund af Earls venskab med hende. Hun er et kæmpe, kopperarret lokum af en kvinde, og så er hun børnemorder. Donnie er far, og ved, at man ikke gør børn fortræd. Det er forkert. En fyr fortalte engang Donnie, at 'Smallpox Nellie' æder børnene efter, at hun har skåret halsen over på dem.

Gidslerne

Den smukke rigmandsdatter: Selv om Donnie gerne vil gøre, som Jake siger og lade gidslerne være, har han ikke kunne undgå at lægge mærke til kvinden i den blå kjole. Hun smiler til ham på en helt speciel måde. Måske det er hende, der kan elske ham? Måske han endelig har fundet hende? Eller er hun fuld af løgne ligesom alle de andre?

Den lille Pige: Donnie kan ikke lade være med at tænke på sin egen datter, når han ser den lille, lyshårede pige. Hvorfor helvede skulle de også tage et barn som gidsel?

Den sorte vicesherif: Donnie har aldrig i sit spildt en tåre over en død lovmand, men nigger eller ej, er en vicesherif et værdifuldt gidsel.

Den veltalende bankmand: Manden er tydeligvis skræmt fra vid og sans, og det har han måske også grund til. Donnie har i hvert fald lagt mærke til, hvordan Earl leger med sin kniv, når han sidder og stirrer på manden i jakkesættet.

Den fortrukne staldejer: Jake tog ham personligt som gidsel efter selve bankerøveriet i Fall Pines. Donnie har på fornemmelsen, at Jake skjuler noget for ham, men det kunne Jake da ikke finde på? De er jo brødre...

Opsummering

Donnie har et problem med kvinder. Han er overbevist om, at den sande kærlighed venter på ham derude et sted, men han ender for det meste med at voldtage kvinderne og slå dem ihjel. I et års tid fandt han ro med Annabelle, som fødte ham en lille pige, men til sidst slog han også sin hustru ihjel. Donnie har hverken indset, at det han gør, er forkert, eller at Annabelle måske virkelig elskede ham.

Om 'Salvation'

'Salvation' er en fortælling om fortabelse og frelse, og Donnies historie skal udspille sig i spændingsfeltet mellem disse to modsætninger. Vil han ufortrødent fortsætte sin vej mod fortabelsen, eller vil det lykkes ham at finde frelse for fortidens mørke gerninger? Det er denne tematik, du skal have i baghovedet under scenariet. Man kan finde fortabelse og frelse på mange måder inden for scenariets rammer, og der er ikke nogen rigtig løsning, du skal lede efter. Hvilken historie du vil fortælle om Donnie, er i sidste ende op til dig.